

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 15ον , Αρ. Τεύχος 6ο , Μαρτίου 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

«Αγωνιστείτε να αποκτήσετε την ταπείρωση. Είναι ευωδία και ένδυμα Χριστού. Για χάρη της όλα θα τα συγχωρήσει ο Θεός. Δε θα εξετάσει τις ελλείψεις που έχει ο αγώνας μας. Ενώ χωρίς ταπείρωση, καμία άσκηση δε θα μας βοηθήσει. Με το ταπεινό φρόνημα μπορεί ο άνθρωπος να σωθεί. Χωρίς αυτό το εισιτήριο, δε θα μας επιτρέψει να μπούμε στον παράδεισο που είναι γεμάτος από ταπεινούς»

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 15^{ον} - Τεύχος 6^ο

Μαρτίου, 2022

ΤΟ ΤΗΡΩΝ

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων (1^η Νοε)

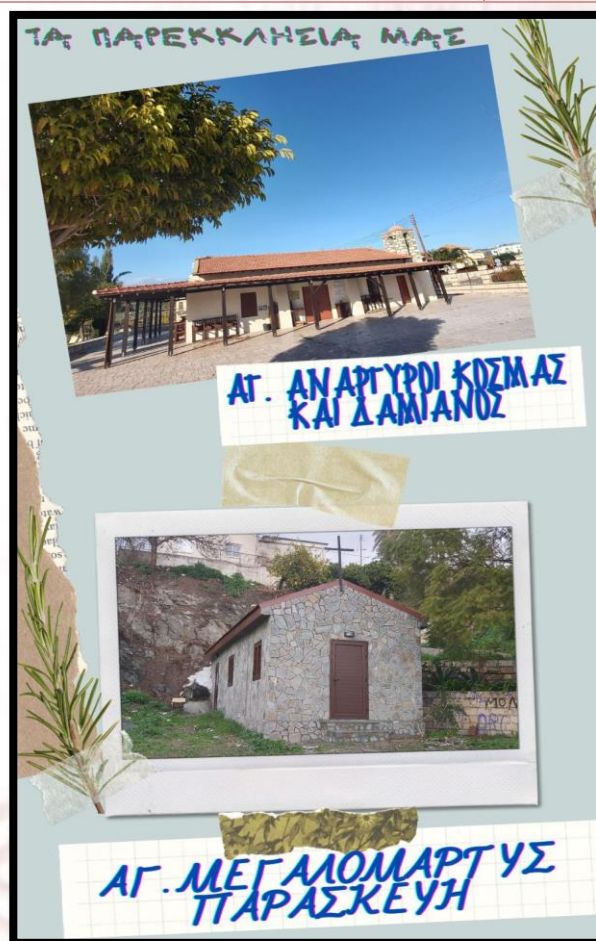
(β) Αγίας Παρασκευής (26^η Ιουλ)

Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἀνήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το ὁποῖο ἀνέλαβε τὰ
ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα
κείμενα διατηρεῖται ἡ ορθογραφία
τῶν συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περί εσωστρεφείας	3
Άλλο αγάπη κι άλλο ενοχή...	4-5
Ανάληψη ευθύνης	6-7
Μεγάλη Σαρακοστή, πορεία πρὸς τὸ Πάσχα	8
Ἡ ἀξία τῆς νηστείας	9
Λόγος περὶ ἐξομολογήσεως	10
Αγιογράφηση Παρεκκλησίου Αγ. Αναργύρων	11
Ἡμερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΘΩΝΑ

«ΠΕΡΙ ΕΣΩΣΤΡΕΦΕΙΑΣ»

« Πολὺ ἐτόνιζεν ὁ μακάριος Γέρων Ἰωσήφ τὴν εὐταξίαν εἰς τὴν σωματικὴν ἐργασίαν, ὡς καθῆκον διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον ἐπειδὴ, κατὰ τὸν πατερικὸν ὅρον, «πρᾶξις θεωρίας ἐπίβασις». Τὸ προοίμιον τῆς ἐσωστρεφείας κατὰ τὸν ὀσιώτατον Γέροντα ἄρχεται διὰ τῆς λεγομένης φυσικῆς θεωρίας, διὰ τῆς μελέτης τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἐναλλαγῆς τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν φθοράν. «Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν» ((Ῥωμ. 8, 20-23.)).

Ἐὰν ὁ ἐπειγόμενος πρὸς ἐσωστρέφειαν στρέφει τὸν νοῦν του καὶ πρὸς τὴν κοσμοσωτήριον οἰκονομίαν, διὰ τῆς ὁποίας τὰ πάντα ἀνεκαινίσθησαν, τὸν γυμνάζει νὰ συνάγεται ἐκ τοῦ μετεωρισμοῦ καὶ νὰ μανθάνῃ τὸν αὐτοέλεγχον, τὴν ἀρχὴν διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν θεωρίαν, ὅταν ἡ θεία χάρις παρουσιασθῇ. Ὁ Γέρων ἐνθυμίζων τὴν πατερικὴν σοφίαν ἔλεγεν ὅτι «ἡ φύσις διδάσκει γνῶσιν», ἐννοῶν ὡς φύσιν τὰς φυσικάς, ὡς εἴπομεν, θεωρίας. Ἐκ τοῦ ἐγκολπίου του, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ βιβλίον τοῦ ἁββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, ἐδανείζετο ὁ μακάριος Γέρων συνεχῶς ἐφόδια, πρὸς

πιστοποιήσιν τῶν ὑποδείξεων διὰ τῶν ὁποίων μᾶς συνεβούλευεν. Εἰδικῶς ὅμως ἐτόνιζε τὴν σπουδαιότητα τῆς εὐγνωμοσύνης. Ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος Ἰσαὰκ λέγει ἐπὶ λέξει: «Οὐδὲν χάρισμα μένει ἄνευ προσθήκης, εἰ μὴ τὸ στερούμενον εὐγνωμοσύνης»

Άλλο αγάπη κι άλλο ενοχή...

Ο άνθρωπος είναι δημιουργήμα της αγάπης του Θεού και δεν μπορεί να ολοκληρωθεί έξω και πέρα από την αγάπη. Στην αγάπη ψηλώνει, πλαταίνει κι ανθίζει. Ο άνθρωπος για να ολοκληρωθεί χρειάζεται να αγαπήσει και να αγαπηθεί. Σε κάθε μορφή σχέσης πρέπει να δώσουμε και να πάρουμε αγάπη. Διαφορετικά δεν ζούμε αλλά καταστροφικά επιβιώνουμε. Μυρίζουμε θάνατο.

Μέσα σε μια σχέση λοιπόν καλούμαστε να νιώσουμε και να μας νιώσουν, να δώσουμε και να πάρουμε, να αγαπήσουμε αλλά και να αγαπηθούμε. Κάθε τι μονόπλευρο είναι προβληματικό, δεν έχει αρμονία. Το να δίνεις μόνο σε κάνει θύμα και εξαρτημένο, αλλά και το να παίρνεις μονάχα, σε παραμορφώνει σε νάρκισσο και τύραννο. Όταν δίνεις και λαμβάνεις ολοκληρώνεσαι.

Το δόσιμο όμως θέλει προσοχή. Διότι πολλές φορές δίνουμε απομακρυσμένοι από το κέντρο μας. Δηλαδή από την αλήθεια του εαυτού και της ψυχής μας. Ο Χριστός μας λέει ότι θα πρέπει να αγαπήσεις τον άλλον ως τον εαυτό σου. Που σημαίνει δυο πράγματα: οτι πρέπει να αναγνωρίσεις τις πραγματικές ανάγκες του εαυτού σου και από την άλλη να τον αγαπήσεις. Τότε μονάχα η αγάπη που δίνεις στο άλλον έχει υγεία. Δηλαδή δεν είναι χρηστική και χειριστική ή δεν είναι θυματοποιημένη και εξαρτησιακή.

Κάθε μορφή λοιπόν αγάπης που δίνεται δεν μπορεί να είναι προϊόν ενοχής. Δεν μπορείς να λες ότι αγαπάς τον άλλον ενώ στην πραγματικότητα τον λυπάσαι, νιώθεις θύμα ή εξάρτηση. Διότι όταν αισθάνεσαι ένοχος για κάθε τι που του συμβαίνει τότε δεν τον αγαπάς, απλά μεταφράζεις τα πάντα στο χώρο που ζεις και αναπνέεις σε ευθύνη δική σου. Ακόμη και την συναισθηματική ή σωματική απομάκρυνση σας.

Όταν η μαμά δεν ήταν καλά έφταιγες εσύ. Εσύ που την στεναχώρησες. Όταν ο μπαμπάς είχε νεύρα έφταιγες εσύ που τον έβγαλες εκτός εαυτού, κι όταν οι δυο τους μάλωναν ήσουν ένοχη εσύ γιατί εάν ήσουν καλό κορίτσι οι γονείς θα ήταν αγαπημένοι.

Κάθε φορά που ως παιδιά ξεφεύγαμε από αυτό που ήθελαν οι γονείς μας και πηγαίναμε να πράξουμε σύμφωνα με τις δικές μας ανάγκες, ερχόταν η φωνή που έλεγε, «κοίτα πως έκανες τώρα τι μαμά;», «κοίτα πως στεναχώρησες τώρα τον μπαμπά;», «δεν είμαστε καθόλου περήφανοι για σένα, μας έκανες ρεζίλι, μας στεναχώρησες...».

Ασυνείδητα, το βάρος αυτής της φωνής γράφτηκε βαθιά μέσα μας σαμποτάροντας την ενήλικη ζωή μας, μην αφήνοντας να νιώθουμε και να πράττουμε ελεύθερα εκείνο που πραγματικά μας εκφράζει.

Μα μην φταίει που ο άλλος έχει παράπονα, να μην φταίει που ο άλλος δεν έχει όρεξη, να μην φταίει που ο άλλος κάθεται όλη μέρα σκυφτός και σκυθρωπός και δεν του δίνει τίποτα χαρά στην ζωή του, που δεν πάνε καλά τα παιδιά στα μαθήματα που υπάρχουν οικονομικά προβλήματα που δεν υπάρχει χαρά και ενθουσιασμός στην σχέση, που δεν γίνεται σεξ, που μαραζώνετε και οι δυο και χάνεται το δώρο του Θεού που λέγεται ζωή. Φόβος, λύπηση και ενοχή, είναι τρία τοξικά συναισθήματα που αργά η γρήγορα θα αρρωστήσουν την σχέση αλλά κυρίως την ίδια την ψυχή σας.

Η αγάπη όμως είναι φως, ούτε ενοχή, ούτε λύπηση, πολλω δε μάλλον φόβος. Η αγάπη είναι πράξη ελευθερίας. Μοίρασμα ομορφιάς. Δεν αγαπάμε επειδή πρέπει αλλά γιατί επιλέγουμε να αγαπήσουμε κάποιον και να μοιραστούμε μαζί του ολάκερη της ζωής μας.

Καμία υγιής σχέση δεν μπορεί να κτιστεί και ν' ανθίσει πάνω στην λύπηση, τον φόβο και την ενοχή. Δεν μένουμε μαζί με κάποιον ή κάποια επειδή νιώθουμε ενοχές ή λύπηση. Αλλά επειδή τον θαυμάζουμε, μαζί του εξελισσόμαστε, αλληλοσυμπληρωνόμαστε, μας δίνει και του δίνουμε, μας γεμίζει και τον γεμίζουμε, αγαπάμε το φως και τα σκοτάδια του, είμαστε σε μια συνεχή δημιουργική αλληλεπίδραση, σε συνεχή μαθήματα ζωής και θανάτου. Είμαι μαζί με τον άλλον, όχι γιατί είναι τέλειος αλλά γιατί δεν είναι βαρετός και συνεχώς μέσα σε συνθήκες θανάτου εκείνος μου μεταφέρει μικρές καθημερινές εκπλήξεις ζωής. Όχι δεν είναι ο Θεός μου, αλλά είναι ένας σημαντικός σύντροφος που αξίζει να ζω μαζί του, το δώρο που λέγεται ζωή.

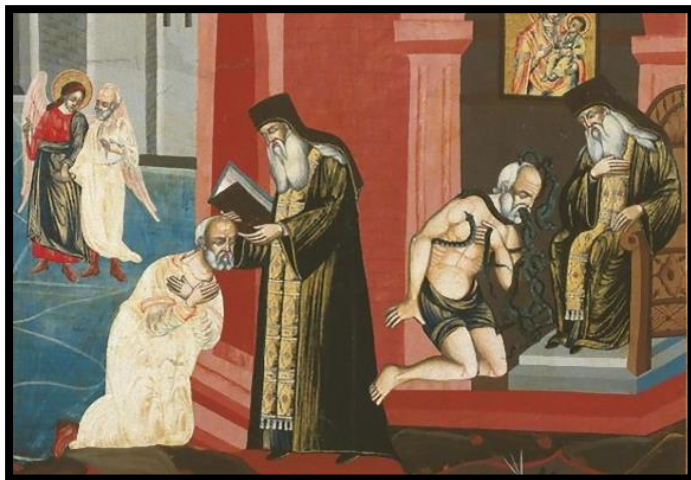
π. Λίβυος

Ανάληψη ευθύνης

Αναφέρεται στο Γεροντικό η περίπτωση ενός μοναχού που «επισκέφτηκε τον Αββά Λωτ και μπαινόβγαινε στο κελί του, χωρίς να μπορεί να του πει αυτό που ήθελε. Τον ρωτά, τότε, ο αββάς: Τι έχεις αδελφέ;

Κι αυτός του είπε: Έκανα μεγάλη αμαρτία και δεν μπορώ να την εξομολογηθώ στους πατέρες εκεί που μένω.

Ομολόγησέ την σε μένα κι εγώ τη βαστάζω. Και τότε του εξομολογήθηκε: Έπεσα σε πορνεία και για να το πετύχω έκανα θυσία στα είδωλα, αρνούμενος το Χριστό.

Του λέει ο Γέροντας: Έχε θάρρος, διότι υπάρχει μετάνοια. Πήγαινε, κάθησε στο σπήλαιο και νήστευε, τρώγοντας κάθε δυο μέρες κι εγώ θα κάνω το ίδιο βαστάζοντας μαζί σου τη μισή αμαρτία»[1].

Η πιο πάνω περίπτωση από το Γεροντικό, που δεν είναι η μοναδική, δείχνει δύο ουσιαστικά σημεία: Η ανάληψη της ευθύνης από τον πνευματικό πατέρα. Παραπέμπει στην ανάληψη της αμαρτίας μας από το Χριστό ο οποίος, αν και αναμάρτητος, σταυρώνεται και πεθαίνει για μας, ώστε να μπορέσουμε να μεταβούμε «από το σκοτάδι στο φως». Είναι, δηλαδή, μια δυναμική έκφραση αγάπης που αρπάζει τον αδύνατο, τον αμαρτωλό και απελπισμένο και τον ανεβάζει. Του χαρίζει ελπίδα και παρηγοριά, ώστε να προχωρήσει.

Η ανάληψη της ευθύνης για το λάθος και αμάρτημα του άλλου δεν θα πρέπει να γίνεται εξ ολοκλήρου από αυτόν που αγαπά. Χρειάζεται ο ίδιος ο άνθρωπος να σηκώσει και το δικό του βάρος, ώστε να εκφράσει έτσι τη συγκατάθεση και θέλησή του στην προσωπική του ανόρθωση.

Αν η κοινωνία μας χαρακτηρίζεται από εγωκεντρισμό και η ανάληψη της ευθύνης του άλλου ως ανοησία κι άρα ο καθένας πορεύεται μόνος, δεν είναι παράξενο που γεμίσαμε από

ψυχολογικά, λεγόμενα, προβλήματα, άγχη και νευρώσεις κι αν αυξήθηκε ο πόνος της μοναξιάς με τα επακόλουθά της.

Σ' αυτή την κοινωνία ζούμε ως χριστιανοί και σ' αυτή την κοινωνία, που ανάτρεψε την ελληνορθόδοξη κουλτούρα μας, καλούμαστε να δώσουμε το μήνυμα του Ευαγγελίου ότι είναι σήμερα εφαρμόσιμο. Αλλά, κυρίως, να αποκτήσουμε, εφαρμόζοντάς το πρώτα εμείς, τη χαρά που επαγγέλλεται μέσα από την ανάληψη ευθύνης της αδυναμίας και αμαρτίας του αδελφού μας.

Αν την ουσιαστική ανάληψη ευθύνης μπορεί να αναλάβει ο Χριστός και κατ' επέκταση όσοι συνεχίζουν στον κόσμο το έργο του, εν τούτοις και κάθε ένας που θα βρεθεί μπροστά σε απελπισμένο από τον εαυτό του και θα του δώσει «χέρι βοήθειας», αναλαμβάνοντας κάτι από την αμαρτία του θεωρώντας την ως δική του, στην πραγματικότητα επιτελεί το έργο του Χριστού.

Τότε, η χαρά και η ειρήνη του Χριστού θα γεμίσουν την καρδιά του, ζώντας ό,τι ο κόσμος του εγωκεντρισμού και της φιλαυτίας δεν μπορεί να ζήσει.

[1] Αποφθέγματα Γερόντων, Γρηγόριος ο Παλαμάς, Θεσσαλονίκη 1978, σ. 395

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος εἶδε
κάποτε ἐν ἐκστάσει ὅλον
τόν τόπο γεμάτον ἀπό
στημένες παγίδες τοῦ
σατανᾶ κι ἐστέναζε·
παρεκάλεσε δέ τόν Θεό
νά τόν πληροφορήσῃ πῶς
μπορεῖ κανεῖς νά τίς
παρέλθῃ καί ἄκουσῃ τότε
φωνήν νά τοῦ λέγῃ·
«μόνο μέ τήν
ταπεινώσι».

Ι. Ν. ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ - ΒΟΥΝΙΟΥ

Μεγάλη Σαρακοστή, πορεία πρὸς τὸ Πάσχα

Στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία ὁ βασικὸς σκοπὸς τῆς Σαρακοστῆς ἦταν νὰ προετοιμαστοῦν οἱ Κατηχούμενοι, δηλαδή οἱ νέοι ὑποψήφιοι χριστιανοί, γιὰ τὸ βάπτισμα ποῦ, ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, γίνονταν στὴ διάρκεια τῆς ἀναστάσιμης Θείας Λειτουργίας. Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τώρα ποῦ ἡ Ἐκκλησία δὲν βαφτίζει πιά τοὺς χριστιανοὺς σὲ μεγάλη ἡλικία καὶ ὁ θεσμὸς τῆς κατήχησης δὲν ὑπάρχει πιά, τὸ βασικὸ νόημα τῆς Σαρακοστῆς παραμένει τὸ ἴδιο. Γιατί, ἂν καὶ εἴμαστε βαφτισμένοι, ἐκεῖνο ποῦ συνεχῶς χάνουμε καὶ προδίνουμε εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ λάβαμε στὸ Βάπτισμα. Ἔτσι τὸ Πάσχα γιὰ μᾶς εἶναι ἡ ἐπιστροφή, ποῦ κάθε χρόνο κάνουμε, στὸ βάπτισμά μας καὶ ἐπομένως ἡ Σαρακοστή εἶναι ἡ προετοιμασία μας γι' αὐτὴ τὴν ἐπιστροφή - ἡ ἀργὴ ἀλλὰ ἐπίμονη προσπάθεια νὰ πραγματοποιήσουμε τελικὰ τὴ δική μας διάβαση», τὸ Πάσχα» μας στὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ. Τὸ ὅτι, καθὼς θὰ δοῦμε, οἱ ἀκολουθίες στὴ σαρακοστιανὴ λατρεία διατηροῦν ἀκόμα καὶ σήμερα τὸν κατηχητικὸ καὶ βαπτιστικὸ χαρακτήρα, δὲν εἶναι γιὰτὶ διατηροῦνται «ἀρχαιολογικὰ» ἀπομεινάρια, ἀλλὰ εἶναι κάτι τὸ ζωντανὸ καὶ οὐσιαστικὸ γιὰ μᾶς. Γι' αὐτὸ κάθε χρόνο ἡ Μεγάλη Σαρακοστή καὶ τὸ Πάσχα εἶναι, μιὰ ἀκόμα φορά, ἡ ἀνακάλυψη καὶ ἡ συνειδητοποίηση τοῦ τί γίναμε μὲ τὸν «διὰ βαπτίσματός» μας θάνατο καὶ τὴν ἀνάσταση.

Ἔνα ταξίδι, ἓνα προσκύνημα! Καθὼς τὸ ἀρχίζουμε, καθὼς κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα στὴ χαρμολύπη» τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς βλέπουμε - μακριά, πολὺ μακριά - τὸν προορισμό. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς Λαμπρῆς, εἶναι ἡ εἴσοδος στὴ δόξα τῆς Βασιλείας. Εἶναι αὐτὸ τὸ ὄραμα, ἡ πρόγευση τοῦ Πάσχα, ποῦ κάνει τὴ λύπη τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς χαρά, φῶς, καὶ τὴ δική μας προσπάθεια μιὰ πνευματικὴ ἀνοιξη». Ἡ νύχτα μπορεῖ νὰ εἶναι σκοτεινὴ καὶ μεγάλη, ἀλλὰ σὲ ὅλο τὸ μῆκος τοῦ δρόμου μιὰ μυστικὴ καὶ ἀκτινοβόλα αὐγὴ φαίνεται νὰ λάμπει στὸν ὀρίζοντα. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν, Φιλάνθρωπε!»

π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν

Η αξία της νηστείας

Δυστυχώς σήμερα η νηστεία έχει πολύ παραμεριστεί. Ελάχιστοι μάλιστα δίδουν σημασία στην κανονική νηστεία. Η αξία της όμως, όπως τονίζει ο Μέγας Βασίλειος, είναι πολύ μεγάλη:

«Η νηστεία έχει ηλικία ίση με την ανθρωπότητα, διότι ενομοθετήθηκε στον Παράδεισο. Από τον καρπόν του δένδρου... δεν θα φάγετε, είπε ο Θεός στους πρωτοπλάστους. Και επειδή δεν τηρήθηκε η νηστεία αυτή, εκδιωχθήκαμε από τον Παράδεισο... Ο Μωυσής μετά από νηστεία έλαβε τις πλάκες του Νόμου στο Σινά. Ο Ησαΰ για λίγο φαγητό επώλησε τα πρωτοτόκια στον Ιακώβ. Η νηστεία έκανε ακατανίκητο τον Σαμφών. Η νηστεία γεννά Προφήτες, κάμνει ισχυρότερους τους ισχυρούς, κάμνει σοφούς τους νομοθέτες. Η νηστεία αγιάζει τον αφιερωμένο στον Θεό και καθιστά τον Ιερέα ικανό να προσφέρει θυσίαν. Η νηστεία έσβησε τη δύναμη του πυρός, έφραξε στόματα λεόντων, αναβιβάζει την προσευχή στον ουρανό. Η νηστεία είναι πρόοδος των οίκων, μητέρα της υγείας, παιδαγωγός των νέων, στολισμός των πρεσβυτέρων... Του νηστεύοντος οι οφθαλμοί είναι ήρεμοι, το βάδισμα σεμνό, το πρόσωπο σοβαρό, οι λόγοι του μετρημένοι, η καρδιά του καθαρά... Αν θέλεις να κάνεις ισχυρό το πνεύμα σου, χαλιναγώγησε με νηστεία την σάρκα σου... Μην νομίζεις ότι η νηστεία περιορίζεται στις τροφές. Πραγματική νηστεία είναι η νηστεία των πέντε αισθήσεων. Τι το όφελος να νηστεύεις από τροφές και να ευρίσκεσαι σε φιλονικίες ή διαμάχες με τους δικούς σου, να κατατρώγεις τον αδελφό σου με την γλώσσα σου, να βλέπεις άσεμνα θεάματα, να ακούεις μουσική ή πράγματα που σε βλάπτουν και να μεθάς η ψυχή σου όχι με οίνο, αλλά με θυμό!...».

Αυτή, λοιπόν, είναι η αξία της πραγματικής και αληθινής νηστείας. Νηστεία και από τις τροφές, αλλά και από τα πάθη.

Μέγας Βασίλειος

Λόγος περί εξομολογήσεως

Η συχνή εξομολόγησις αποφέρει την αποφυγή της αμαρτίας. Απ' αυτή προέρχονται πέντε ωφέλειες:

1. Όπως τα πουλάκια δεν επιστρέφουν πάλι, όταν βρουν την φωλιά τους χαλασμένη, έτσι και οι δαίμονες φεύγουν για πάντα απ' αυτούς που εξομολογούνται συχνά, διότι έτσι τους χαλούν τις φωλιές και τις παγίδες. Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος μας λέγει: «Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, πιστός έστι και δίκαιος, ίνα άφη ημίν τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας» (Α' Ιωάν. 1,4). Εάν δεν γίνεται συχνή εξομολόγησις, δυσκολότερα ξερριζώνονται τα πάθη από μέσα μας. Όπως το γέρικο και μεγάλο δένδρο δεν μπορεί να κοπή με μία μόνο τσεκουριά, έτσι και ένα συνηθισμένο κακό δεν μπορεί να εκδιωχθή με μία μόνο συντριβή της καρδιάς, αλλά με πολλές.

2. Ο άνθρωπος που εξομολογείται συχνά, διατηρεί ευκολώτερα στην μνήμη του τα παραπτώματα που διέπραξε από την τελευταία έξομολόγησι του, εν αντιθέσει με εκείνον που εξομολογείται σπανίως και δυσκολεύεται να κάνη ακριβή και λεπτομερή εξομολόγησι. Γι' αυτό ο διάβολος, όταν θα εμφανισθή στην ώρα του θανάτου του, δεν θα έχη να του παρουσιάση τίποτε, εφ' όσον πάντοτε λεπτομερώς τα εξωμολογείτο.

3. Αυτός που εξομολογείται συχνά, έστω και να πέφτη στο ίδιο θανάσιμο ίσως αμάρτημα, τρέχει αμέσως να εξαγορεύση την αμαρτία του, λαμβάνει πάλι την άφεσι και την Χάρι του Θεού και έτσι ελαφρύνει την συνείδησί του από το βάρος της αμαρτίας.

4. Ο εξομολογούμενος συχνά, εάν τον εύρη η ώρα του θανάτου, είναι ψυχικά έτοιμος, έχει την Χάρι του Θεού και την ελπίδα της σωτηρίας του. Ο Μέγας Βασίλειος λέγει ότι: «Ο διάβολος πηγαίνει πάντοτε στην ώρα του θανάτου των δικαίων και των αμαρτωλών, μήπως και εύρη τον άνθρωπο στην αμαρτία για να του πάρη την ψυχή».

5. Η πέμπτη ωφέλεια είναι ότι ο εξομολογούμενος συχνά αγωνίζεται να εγκρατεύεται από την αμαρτία, ενθυμούμενος ότι πριν ολίγες ημέρες πάλι εξομολογήθηκε και έχει να λάβη κανόνα και μεγάλη εντροπή ενώπιον του Πνευματικού του, ο όποιος με τον ελέγχη γι' αυτά γι' αυτά που πάλι έκανε.

Γέρων Κλεόπας Ηλιέ

Αγιογράφηση Παρεκκλησίου Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού

Με τη χάρη του Θεού και τη βοήθεια αγαπητών δωρητών έχουμε ξεκινήσει την αγιογράφηση του παρεκκλησίου μας. Ιδιαίτερες ευχαριστίες σε όλους/ όλες που ενδιαφέρθηκαν. Δόξα τω Θεώ, οι εικόνες μας έχουν όλες διατεθεί..

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ - ΜΟΝΑΓΡΟΥΛΛΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΤΗΡΩΝ» - ΣΕΡ.ΑΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
		1 Εύδοκίας όσιου, Μαρκέλλου, Αντωνίνης	2 Νικολάου Πλανά, Ήσυχίου, Εύθαλίας, Θεοδότου Κυρηναίας	3 Εύτροπίου Κλεονίου κ' Βασιλίσκου μαρτ., Θεοδώρητου ιερομ.	4 Γερασίου Ιορδανίτου, Γρηγορίου επ. Κύπρου, Παύλου καί Ιουλιανής μαρτ.	5 Μάρκου όσιου, Κώνωνος όσιουμάρτ., Κώνωνος Κηπουρού Νικολάου Έπ. Αχρίδου
6 † ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ Τών εν Αμορίω 42 μαρτύρων, Αρχαδίου όσ., Ήσυχίου Θαυματουργού	7 † ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ Αρχαδίου κ' Νέστορος επ. Τριμιθούντος	8 Θεοφυλάκτου Νικομήδειας, Έρμού Αποστόλου, Παύλου όμολογητοῦ	9 † Τών εν Σεβαστείᾳ αγίων 40 μαρτύρων, Καισαρίου όσιου	10 Κοδράτου μάρτυρος, Αναστασίας, Μιχαήλ	11 Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ Σωφρονίου Ίεροσολ. Πιονίου ιερομάρτυρος, Θεοδώρας	12 Γρηγορίου Διαλόγου, Θεοφάνους όμολ., Συμεών Νέου Θεολόγου
13 † Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Όρθοδοξίας), Νικηφόρου Κ/Πόλεως, Πουπλίου επ. Αθηνών ιερομ., Μάριου ιερομ., Χριστίνης μάρτ.	14 Βενεδίκτου όσιου, Εύσχίμονος επ.	15 Αγαπίου μάρτυρος, Αριστοβόλου Αποστόλου	16 Σαββίνου, Χριστοδούλου, Ιουλιανού	17 Αλεξίου ανθρώπου του Θεού, Θεοστηρίκου όμολογητοῦ, Μαρίνου μάρτυρος	18 † Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ Κυρίλλου Ίεροσολύμων, Τροφίμου, Εύκαρπίωνος	19 Χρυσάνθου κ' Δαρεΐας μ., Κλανδίου, Ίλαρίας, Παγχαρίου μαρτύρων
20 † Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Γρ. Παλαμῆ), Θαύμα κολλυβίων Αγ. Θεοδώρου, Τών εν τῇ Μονῇ του Αγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ἀρβάδων	21 Ίακώβου όσ. όμολ., Θομᾶ Κ/Πόλεως, Φιλήμονος κ' Δομνίνου μαρτύρων	22 Βασιλείου ιερομ., Δροσίδος μάρτυρος	23 Νίκωνος καί συν αὐτῷ 199 μαρτύρων, Λουκά νεομ.	24 Ἀρτέμιονος επ. Σελευκείας, Παρθενίου νεομ.	25 † Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	26 Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου όμολογητοῦ
27 † Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ Σταυροπροσκυνήσεως), Ματρώνης τῆς εν Θεσσαλονίκῃ, Φιλητοῦ κ' Λυδίας	28 Ίλαρίωνος Ὁγουμένου, Ἡρωδίωνος ἐκ τών 70 ἁπ.	29 Μάρκου Ἀρεθουσίαν, Ἀββῶν μ.	30 Ἰωάννου Κλίμακος, Ζαχαρίου Κορινθίου	31 Υπατίου ἐπισκόπου, Γαγγρών, Ακακίου όμ. Μαρίας Σκομπτσόβα		

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Οι Χαιρετισμοί της Παναγίας θα αρχίζουν η ώρα 6:30μ..
- Τις Κυριακές της 13ης και 27ης Μαρτίου, μετά τη Δεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Η ακολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ και τού Εσπερινού η ώρα 4:30μ.μ

Οι κατηχητικές συνάξεις για παιδιά δημοτικού γίνονται κάθε Κυριακή στο Περιφερειακό Δημοτικό Σχ. Αγ. Αναργύρων η ώρα 10π.μ. Για τα παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου γίνονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία. Παρακαλώ όποιος/ᾗ επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τῆς κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ᾗ θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων. Εξομολογήσεις γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως με τον Ιερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΤΗΡΩΝ» - ΣΕΡ.42